

Na posl. br. **St-388/2021**

TRGOVAČKI SUD

O s i j e k

Zagreb, 26. srpnja 2021.

Dužnik: **ASCOMMERCE d.o.o. prehrambena industrija**, Višnjevac, Bana J. Jelačića 117, MBS 030034755, OIB 47600897092, koje zastupa Marko Kapetanović, odvjetnik iz Zagreba, Jurja Žerjavića 19

Vjerovnik
(osporene tražbine): **REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija**, Zagreb, Katančičeva 5, OIB: 18683136487

Ž A L B A

Dužnika

I Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku o utvrđenim i osporenim tražbinama posl.br. St-388/2021-42 doneseno je i objavljeno dana 15.07.2021. godine (dalje u tekstu: **Rješenje**).

Protiv predmetnog Rješenja dužnik u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu u cijelosti, a osobito u dijelu koji se odnosi na osporenu tražbinu Vjerovnika prijavljenu pod rednim brojem 72. u Rješenju, i to u dijelu u kojem je određeno: *Upućuje se na parnicu dužnik koji je osporio tražbinu vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija... da dokaže osnovanost svoga osporavanja budući za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava.*

Dužnik podnosi ovu žalbu iz svih žalbenih razloga, a osobito zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

II Dužnik ovu žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku iz čl. 354. st.2. t.11. Naime, sud u navedenom Rješenju uopće ne navodi razloge o odlučnim činjenicama, a oni razlozi koji su navedeni, nejasni su ili su proturječni te postoji evidentna proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava u postupku i samih tih isprava.

Sud je u obrazloženju pobijanog Rješenja pravilno utvrdio da je Dužnik osporio tražbinu Vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, Katančičeva 5, 10000 ZAGREB, u iznosu od 18.039.843,78 kn.

Međutim, sud je donio u potpunosti pogrešnu odluku kada je uputio Dužnika na parnicu da dokaže osnovanost svoga osporavanja, umjesto da je na parnicu uputio Vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine. U nastavku ove žalbe Dužnik će obrazložiti nevaljanost argumentacije u obrazloženju pobijane odluke, i to u odnosu na svaki pojedinačni navod suda.

III Prije svega, valja ukazati sudu da je Dužnik osporio tražbinu Vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, Katančićeva 5, 10000 ZAGREB, u iznosu od 18.039.843,78 jer je u tijeku ustavni postupak posl. br. U-III-1090/21, te upravni postupak posl. br. Usl-704/2018-8.

Odredbama članka 48. Stečajnog zakona propisano je (cit.):

*(1) Ako je **dužnik osporio tražbinu**, sud će **vjerovnika osporene tražbine uputiti na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine**.*

(2) Ako je povjerenik osporio tražbinu koju je priznao dužnik, sud će vjerovnika osporene tražbine uputiti na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Povjerenik u takvom postupku nastupa u ime i za račun te na trošak dužnika.

(3) Ako je vjerovnik osporio tražbinu koju su priznali dužnik i povjerenik ako je imenovan, sud će osporavatelja uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika.

(4) Ako je vjerovnik iz stavka 3. ovoga članka uspio u parnici, ima pravo na dosuđene troškove postupka od protivne stranke i dužnika, a ako ne uspije u parnici, dužan je protivnoj stranci naknaditi troškove.

Iz citirane odredbi čl. 48. st. 1. Stečajnog zakona razvidno je da će **sud, u slučaju da je tražbinu osporio dužnik, na parnicu uputiti upravo vjerovnika osporene tražbine protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine**. Štoviše, niti jednom od navedenih odredbi nije propisano da će sud drugačije postupiti u slučaju da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom.

S tim u vezi valja ukazati da je sud, pozivajući se na odredbu članka 266. st. 2. Stečajnog zakona koja se primjenjuje u stečajnom (a ne predstečajnom) postupku, pogrešno primijenio odredbu materijalnog prava koju nije trebao primijeniti. Naime, odredbe Stečajnog zakona valja tumačiti onako kako glase, a ne ekstenzivnom primjenom analogije s drugim odredbama, kako je to učinio prvostupanjski sud. Da je zakonodavac htio primijeniti iste odredbe u postupku predstečaja i u stečajnom postupku, onda bi ih doslovno i prepisao, a ne bi ostavio adresatima navedenih pravnih normi da ih nagađaju i tumače poput slagalice, kolokvijalno zvane „puzzle“. Navedenim postupanjem, **sud je pogrešno primijenio odredbu članka 48. Stečajnog zakona, i to primjenjujući odredbu čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona nedopuštenom analogijom.**

Slijedom navedenog, sud je uslijed opisane pogrešne primjene materijalnog prava utvrđivao za ovaj postupak nevažne činjenice, odnosno postoji li ovršna isprava za osporenu tražbinu Vjerovnika ili ne. Naime, sukladno citiranim odredbama, jedina relevantna činjenica u predmetnoj pravnoj stvari jest je li Dužnik osporio tražbinu Vjerovniku. S obzirom da je sud pravilno utvrdio navedenu relevantnu činjenicu, da je Dužnik osporio tražbinu Vjerovniku, **trebao je pravilnom primjenom odredbe članka 48. st.1. Stečajnog zakona uputiti Vjerovnika na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.**

Slijedom navedenog, sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, uslijed čega je donio nezakonitu odluku.

IV Nadalje, premda smatra da isto nije relevantno u predmetnom postupku, opreza radi Dužnik osporava navedeno rješenje u cijelosti s obzirom da isprava temeljem koje je Vjerovnik prijavio svoje potraživanje nije ovršna isprava.

Naime, u tijeku je postupak pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske povodom ustavne tužbe Dužnika, a protiv poreznog rješenja temeljem kojeg je Vjerovnik prijavio svoju tražbinu, u kojoj je postavljen prijedlog za odgodu ovrhe temeljem čl. 62. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske. S obzirom da se očekuje ekspeditivno donošenje odluke o odgodi izvršenja predmetnog poreznog rješenja, koja

odgoda će u slučaju usvajanja ostati na snazi sve do okončanja postupka pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, navedena isprava neće imati svojstvo ovršnosti.

Dokaz: uvid u spis Ustavnog suda Republike Hrvatske, posl.br. U-III-1090/21;

V Slijedom navedenog, razvidno je kako su razlozi pobijanog rješenja proturječni i nejasni, a razlozi o odlučnim činjenicama nisu niti navedeni, kao i da rješenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, zbog čega je sud posljedično pogrešno primijenio materijalno pravo i donio nezakonitu odluku.

Slijedom svega navedenog, Dužnik smatra da je sud donio odluku koja nije osnovana na zakonu te stoga predlaže drugostupanjskom sudu da uvaži ovu žalbu te da pobijano Rješenje preinači na način da ukine pobijano rješenje i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, a podredno da isto preinači na način da u parnicu radi dokazivanja osnovanosti tražbine uputi Vjervnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, kao i da dosudi Dužniku naknadu troškova žalbenog postupka zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

ASCOMMERCE d.o.o.

odvjetnik, p.p.